

Зв'язки Венеціанської чорної аристократії з Британською імперією.

Микола СЕНЧЕНКО Київ, 2026

Одним із найважливіших етапів у еволюції венеціанської моделі колонізації стала її **метастанія** на Британські острови в XVI–XVIII століттях. Венеціанська олігархія, стикаючись із загрозою Відродження та піднесенням національних держав, здійснила стратегічний трансфер своїх сімей, капіталів (*fondi*), методів управління та філософії в Північну Європу. Центром цієї операції стала Англія, яка згодом перетворилася на новий оплот імперського олігархізму.

Історичний трансфер: від лагун до Темзи

Після криз XIV століття (Чорна смерть, Столітня війна, війни з Генуєю) та поразки в Італії венеціанці зрозуміли, що їхній прямий контроль над Середземномор'ям слабшає. Ключовим інструментом став **фінансовий експорт**. Венеціанські *fondi* — родинні фонди олігархічних сімей (Contarini, Mocenigo, Cornaro, Dandolo, Zorzi та ін.), що заробляли на лихварстві, торгівлі рабами та державних монополіях — були переміщені на північ. Вони стали ядром **Банку Амстердама** (XVII ст.) та **Банку Англії** (1694 р.).

Венеціанські банкіри (часто звані ломбардцями) вже в XIII столітті активно кредитували англійських королів під шалені відсотки (120–180%). Неспроможність Генріха III розплатитися призвела до банкрутства ломбардців і чергової європейської кризи, але водночас заклала основу **«Венеціанської партії» в Англії**. Ця фракція підтримувала олігархічні тенденції проти сильної монархії та національного розвитку.

Кульмінацією став **1688 рік** — «Славна революція», коли венеціанські агенти та їхні союзники (включаючи голландські інтереси Вільгельма Оранського) встановили режим, максимально близький до венеціанської моделі: олігархічний парламент, контрольований фінансовими інтересами City of London, і мінімальна роль суверенної держави. Британська імперія успадкувала венеціанські методи:

- *Борговий імперіалізм* — контроль через державний борг і центральний банк.
- «Розділяй і володарюй» — геополітику балансу сил і провокування воєн.
- Епістемологічну війну — просування емпіризму, аристотелізму та сенсуалізму проти творчого мислення (Платон, Відродження).
- Компанійну модель — Британська Ост-Індська компанія як прямий нащадок венеціанських торговельних монополій.

Британська королівська родина та аристократія стали типовими носіями «Венеціанської партії», продовжуючи олігархічну традицію. City of London зберіг статус «держави в державі» — фінансового центру, незалежного від формального уряду, подібно до венеціанського сенату.

Механізми впливу на Україну через британську призму

Для України ці зв'язки набули фатального значення після 1991 року. Пострадянські компрадорські еліти стали місцевою агентурою британсько-венеціанської моделі:

- *Офшори та City of London* — тисячі українських компаній і олігархів зареєстровані в БВО, Кіпрі та Лондоні. City діє як сучасний «венеціанський fondo» — центр відмивання та контролю активів.

– *МВФ та боргова пастка* — політика, що нагадує ломбардські кредити XIII століття: кредити під реформи, які руйнують національну економіку, приватизацію стратегічних активів і залежність.

– *Media та «м'яка сила»* — британські розвідувальні структури (історично пов'язані з венеціанською традицією інтриг) та їхні сучасні продовження впливають на інформаційний простір, просуваючи антидержавницькі наративи.

– *Історичні паралелі* — як Венеція використовувала Османську імперію проти Візантії, так і сучасні структури грають на протиріччях, перетворюючи Україну на буфер і ресурсний донор.

Ця мережа забезпечує безперервність: від венеціанських хрестових походів і Четвертого хрестового (розграбування Константинополя) до британського колоніалізму XIX ст. і неоколоніалізму XXI століття. Олігархи-компрадорес (типу Ахметова, Коломойського, Пінчука та їхніх лондонських «дахів») — це сучасні венеціанські «ломбардці», які служать чужим інтересам, розпродуючи національне надбання.

Висновок

Зв'язок Венеціанської чорної аристократії з Британською імперією — це не випадковий епізод, а свідомо передача естафети олігархічного панування. Сьогодні City of London і пов'язані структури продовжують цю лінію, роблячи Україну об'єктом боргової та епістемологічної колонізації. Розуміння цих ниток є ключем до розриву залежності.